

تحفة الاولياء (جلد دوم)

میرزا محمد علی بن محمد حسن اردکانی

انتشارات تک تاج

www.ketab.ir

سرشناسه	: کلینی، محمد بن یعقوب، ۳۲۹-ق.
عنوان قراردادی	: الکافی، اصول، فارسی
عنوان و نام پدیدآور	: تحفة الاولیاء / [مؤلف ابو جعفر محمد بن یعقوب بن اسحاق کلینی رازی]؛ [مترجم] محمد علی بن محمد حسن اردکانی.
مشخصات نشر	: تهران: تک تاج، ۱۳۹۲.
مشخصات ظاهری	: ۲۵۰۰۰۰ ریال ۳-۴۱-۸۵۶۶-۹۶۴-۹۷۸-ج. ۱: ۲۵۰۰۰۰ ریال ۰-۴۲-۸۵۶۶-۹۶۴-۹۷۸-ج. ۲:
شابک	: ۲۵۰۰۰۰ ریال ۷-۴۳-۸۵۶۶-۹۶۴-۹۷۸-ج. ۳: ۲۰۰۰۰ ریال ۴-۴۳-۸۵۶۶-۹۶۴-۹۷۸-ج. ۴:
وضعیت فهرست نویسی	: فا
یادداشت	: این کتاب در سالهای مختلف توسط ناشران متفاوت منتشر شده است.
موضوع	: احادیث شیعه - قرن ۴ ق.
شناسه افزوده	: اردکانی، محمد علی، مترجم
رده بندی کنگره	: BP ۲۹/۵۸۵۳۲۰۴۱۱۳۹۲
رده بندی دیویی	: ۲۹۷/۲۱۲
شماره کتابشناسی ملی	: ۳۲۴۲۱۹۸

☐ تحفة الاولیاء (جلد دوم)

☐ میرزا محمد علی بن محمد حسن اردکانی

انتشارات تک تاج

☐ چاپ اول: ۱۳۹۲

☐ قطع و تعداد صفحات: ۳۰۸ صفحه وزیری

☐ شمارگان: ۵۰۰ نسخه

☐ بها: ۲۲۰۰۰ تومان

☐ شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۸۵۶۶-۲۲-۰

فهرست

(۴) کتاب حجت	۱۱
(تتمه)	۱۱
۶۴. باب در بیان نصّ و تصریح خدا و رسول او بر ائمه علیهم السلام یک به یک به ترتیب	۱۲
۶۵. باب در بیان اشاره و نصّ بر امیر المؤمنین علیه السلام	۲۰
۶۶. باب در بیان اشاره و نصّ بر حضرت حسن بن علی علیهما السلام	۳۱
۶۷. باب در بیان اشاره به سوی حضرت حسین بن علی علیهما السلام	۳۶
۶۸. باب در بیان اشاره و نصّ بر حضرت علی بن الحسین صلوات الله علیهما	۴۲
۶۹. باب در بیان اشاره و نصّ بر ابوجعفر حضرت امام محمد باقر علیه السلام	۴۳
۷۰. باب در بیان اشاره و نصّ بر ابی عبدالله حضرت جعفر بن محمد صادق صلوات الله علیهما	۴۵
۷۱. باب در بیان اشاره و نصّ بر ابوالحسن حضرت امام موسی کاظم علیه السلام ..	۴۷
۷۲. باب در بیان اشاره و نصّ بر حضرت ابوالحسن علی بن موسی الرضا علیه السلام ..	۵۳
۷۳. باب در بیان اشاره و نصّ بر ابوجعفر ثانی حضرت امام محمد تقی علیه السلام .	۶۶
۷۴. باب در بیان اشاره و نصّ بر ابوالحسن ثالث حضرت امام علی نقی علیه السلام .	۷۲

۷۵. باب در بیان اشاره و نصّ بر ابو محمد حضرت امام حسن عسکری علیه السلام ۷۴
۷۶. باب در بیان اشاره به سوی صاحب خانه که مراد از آن، صاحب الزّمان است- صلوات الله علیه- ۷۸
۷۷. باب در بیان نام کسانی که آن حضرت علیه السلام را دیده اند ۸۰
۷۸. باب در بیان نهی از اسم و نام بردن آن حضرت علیه السلام ۸۴
۷۹. باب نادری در بیان حال غیبت قائم- صلوات الله علیه- ۸۵
۸۰. باب در بیان غیبت قائم- صلوات الله علیه- ۸۸
۸۱. باب در بیان آنچه به واسطه آن در میان دعوی آن که بر حق و آن که بر باطل است در امر امامت، جدایی به هم می‌رساند ۹۹
۸۲. باب در بیان حرمت وقت قرار دادن و معین کردن ظهور قائم- صلوات الله و سلامه علیه- ۱۳۹
۸۳. باب در بیان تحميص و امتحان ۱۴۱
۸۴. باب در بیان این که هر کس امام خود را شناسد، تقدّم این امر (یعنی: ظهور صاحب الامر) و تأخّر آن، او را زبانی نرساند ۱۴۳
۸۵. باب در بیان کسی که ادّعیای امامت می‌کند، و اهلیت آن را ندارد، و کسی که همه امامان، یا بعضی از ایشان را انکار کند، و کسی که امامت را اثبات کند از برای آن که اهلیت آن را ندارد ۱۴۵
۸۶. باب در بیان حال کسی که خدای عزّوجلّ را عبادت کند بی امامی که از جانب خدای جلّ جلاله باشد ۱۴۹
۸۷. باب در بیان حال کسی که بمیرد، و او را امامی از ائمه هدی علیهم السلام نباشد. و این باب تتمه باب اول است ۱۵۰
۸۸. باب در بیان حال کسی که حق را شناخته باشد از اهل بیت و فرزندان پیغمبر و کسی که انکار کند از ایشان ۱۵۱
۸۹. باب در بیان آنچه بر مردم واجب است در نزد وفات امام علیه السلام ۱۵۳

۹۰. باب در بیان آن که امام در چه زمان می داند که امر امامت به سوی او منتقل گردیده ۱۵۶
۹۱. باب در بیان حالت های ائمه علیهم السلام در سال ۱۵۹
۹۲. باب در بیان این که امام را غسل نمی دهد مگر امامی از ائمه هدی علیهم السلام ۱۶۳
۹۳. باب در بیان موالید ائمه علیهم السلام ۱۶۴
۹۴. باب در بیان کیفیت آفریدن بدن های ائمه علیهم السلام و ارواح و دل های ایشان ۱۶۹
۹۵. باب در بیان تسلیم و گردن گذاشتن و فضیلت آنها که در مقام تسلیم اند ۱۷۱
۹۶. باب در بیان این که آنچه واجب است بر مردم، بعد از آن که افعال و اعمال حج خود را به جا آورند، آن است که به خدمت امام آیند و او را از مسائل دین خویش سؤال کنند، و ولایت و دوستی خویش را به ایشان پایه هر یک از ائمه اعلام کنند ۱۷۴
۹۷. باب در بیان این که فرشتگان داخل خانه های ائمه می شوند و پا بر روی فرش های ایشان می گذارند و خبرها برای ایشان می آورند علیهم السلام ۱۷۵
۹۸. باب در بیان این که جنیان به خدمت ائمه علیهم السلام می آیند و ایشان را از معالم دین خویش، سؤال می کنند و متوجه کارهای ایشان می شوند ۱۷۷
۹۹. باب در بیان این که ائمه علیهم السلام چون امر ایشان ظاهر شود، به حکم آل داود حکم می کنند و شاهد طلب نمی کنند علیهم الرحمة و الرضوان ۱۸۱
۱۰۰. باب در بیان این که منبع و آبشخوار علم، از خانه آل محمد علیهم السلام است ۱۸۲
۱۰۱. باب در بیان این که چیزی از حق در دست مردمان نیست، مگر آنچه از نزد ائمه علیهم السلام بیرون آمده و بروز کرده باشد و بیان این که چیزی که از نزد ایشان بیرون نیامده باطل است ۱۸۳
۱۰۲. باب در بیان آنچه وارد شده که حدیث ایشان دشوار و در غایت دشواری است (یا مردم آن را دشوار می شمارند) ۱۸۵
۱۰۳. باب در بیان امر فرمودن پیغمبر صلی الله علیه و آله به نصیحت و خیرخواهی از برای امامان و مسلمانان، و لزوم جماعت ایشان و بیان آن که ایشان کیانند ۱۸۸
۱۰۴. باب در بیان آنچه واجب است از حق امام بر رعیت و حق رعیت بر امام علیه السلام

۱۹۱.....	
۱۹۵.....	باب در بیان این که همه زمین مال امام علیه السلام است
۱۹۶.....	باب در بیان طریقه و روش امام در نفس خویش در خوردنی و پوشیدنی، چون متوجه
۱۹۹.....	امر امامت شود
۲۰۱.....	باب در ادر
۱۰۸.....	بابی که در آن نکته‌ها و نطفه‌ها است از قرآن که از نزد خدا فرود آمده در باب ولایت
۲۰۲.....	
۲۴۳.....	باب که در آن چیزی چند از روایت جامعه در باب ولایت مذکور است
۱۱۰.....	باب در بیان شناختن ائمه علیهم السلام دوستان خویش را و بیان تفویض امور دین
۲۴۶.....	به سوی ایشان
۲۴۸.....	باب در بیان مولد پیغمبر صلی الله علیه و آله و وفات آن حضرت
۲۶۹.....	باب در بیان نهی از مشرف شدن بر قبر پیغمبر صلی الله علیه و آله
۲۷۰.....	باب در بیان مولد امیر المؤمنین علیه السلام
۲۷۷.....	باب در بیان مولد حضرت فاطمه زهرا علیها السلام
۲۸۲.....	باب در بیان مولد حسن بن علی - صلوات الله علیهما -
۲۸۴.....	باب در بیان مولد حضرت حسین بن علی علیهما السلام
۲۸۹.....	باب در بیان مولد حضرت علی بن الحسین علیهما السلام
۲۹۲.....	باب در بیان مولد حضرت ابو جعفر محمد بن علی علیه السلام
۲۹۸.....	باب در بیان مولد حضرت ابو عبدالله جعفر بن محمد علیهما السلام
۳۰۳.....	باب در بیان مولد ابوالحسن حضرت امام موسی کاظم علیه السلام
۳۲۰.....	باب در بیان مولد ابوالحسن حضرت امام رضا علیه السلام
۳۲۹.....	باب در بیان مولد ابو جعفر ثانی حضرت محمد بن علی الثقی علیه السلام
۳۳۶.....	باب در بیان مولد ابوالحسن حضرت علی بن محمد الثقی علیه السلام
۳۴۴.....	باب در بیان مولد ابو محمد حضرت حسن بن علی علیه السلام

۱۲۵. باب در بیان مولد حضرت صاحب الزمان علیه السلام ۳۶۱
۱۲۶. باب در بیان آنچه وارد شده است در دوازده امام و نصّ بر ایشان علیهم السلام ۳۷۶
۱۲۷. باب در بیان این که هرگاه چیزی در شأن مردی گفته شود و آن چیز در او نباشد و در
فرزند یا فرزند فرزند او باشد، همان است که آن چیز در شأن او گفته شده است ۳۸۹
۱۲۸. باب در بیان این که ائمه علیهم السلام همه ایشان به امر خدا قیام می نمایند و مردم
را به سوی آن جناب راهنمایی می کنند ۳۹۱
۱۲۹. باب در بیان صله امام ۳۹۲
۱۳۰. باب در بیان فیء و انفال و تفسیر خمس و حدود آن و آنچه خمس در آن واجب است
..... ۳۹۳

(۴) کتاب حجت
(تتمه)

۶۴. باب در بیان نصّ و تصریح خدا و رسول او بر ائمه علیهم السلام یک به یک به ترتیب

۱/۷۵۹. علی بن ابراهیم، از محمد بن عیسی، از یونس و علی بن محمد، از سهل بن زیاد- که مکنی است به ابو سعید- از محمد بن عیسی، از یونس، از ابن مسکان، از ابوبصیر روایت کرده اند که گفت: امام جعفر صادق علیه السلام را سؤال کردم از فرموده خدای عزّوجلّ: «أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ»، حضرت فرمود که: «این آیه، در شأن حضرت علی بن ابی طالب و امام حسن و امام حسین علیهم السلام نازل شد».

به آن حضرت عرض کردم که: سنیان می گویند که: خدا را چه مانع شده که علی و اهل بیت او را در کتاب خود نام برده؟ ابوبصیر می گوید که: حضرت فرمود: «به ایشان بگویند که:

رسول خدا صلی الله علیه و آله نماز بر او نازل شد، و خدا از برای ایشان نام سه رکعت و چهار رکعت را نبرد، که تا آن که رسول خدا صلی الله علیه و آله آن را از برای ایشان بیان فرمود. و زکات بر او نازل شد، و از برای ایشان نام برد که از هر چهل درم شرعی یک درم باید داد تا آن که رسول خدا صلی الله علیه و آله آن را از برای ایشان بیان فرمود. و حج فرود آمد، و به ایشان نفرمود که هفت شوط طواف کنید تا آن که رسول خدا صلی الله علیه و آله آن را از برای ایشان بیان فرمود، و این آیه فرود آمد که: «أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ»، و در شأن علی و امام حسن و امام حسین علیهم السلام نازل شد.

پس رسول خدا صلی الله علیه و آله در شأن علی علیه السلام فرمود که: هر که من آقا و صاحب اختیار اویم، علی آقا و صاحب اختیار اوست. و آن حضرت علیه السلام نیز فرمود که: وصیت می کنم شما را به کتاب خدا و اهل بیت من. به درستی که من از خدای عزّوجلّ درخواستم که در میانه قرآن و ایشان جدایی نیندازد، تا ایشان را در نزد حوض کوثر بر من وارد سازد، و خدا این را به من عطا فرمود. و باز فرمود که: ایشان را تعلیم مدهید؛ زیرا که ایشان از شما داناترند. و فرمود: به درستی که ایشان، هرگز شما را از در هدایت بیرون نمی برند و هرگز شما را در ضلالت در نمی آورند. پس اگر رسول خدا صلی الله علیه و آله ساکت می شد و بیان نمی فرمود که: اهل بیت او کیست، هر آینه آل فلان و آل فلان (یعنی: آل تیم و آل عدی که) ولایت و امامت را ادعا می کردند (و می توانستند که این را ادعا کنند)، ولیکن خدای عزّوجلّ بیان اهل بیت را در کتاب خود فرو فرستاد به جهت تصدیق پیغمبر خویش و فرمود که: «إِنَّمَا يَرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا»، یعنی: جز این نیست که